

Joan Masjuan i Capell

El passat 15 de febrer ens va deixar l'amic i consoci Joan Masjuan i Capell, amb dos escrits necrològics d'amics volem recordar-lo.

QUIM MASSANEDA

En Joan era un home de món. De jove va decidir que calia voltar i va viatjar per mig planeta. Primer, amb Pax Christi. Més endavant, per negocis i, finalment, per plaer. Normalment no li agradava anar sol i per això sempre tornava a casa amb algun nou conegut. Mas Lluís, la casa, amb aquest sistema, va esdevenir una ONU en petit, una torre de Babel on cada vegada que hi anaves tenies l'oportunitat de parlar una llengua diferent. Era una persona extravertida, que treballava les relacions. Era cordial, acollidor i generós. Tenia una gran facilitat de comunicació amanida amb un bon domini dels idiomes. En Joan parlava català, castellà, alemany, francès, anglès i també per telèfon. Amb el temps va teixir una xarxa internacional de coneguts alguns dels quals van esdevenir veritables i estimats amics. Ell se'n sentia especialment orgullós.

Que tenia realment un gran sentit de l'amistat ho demostrava

sense fer-ne ostentació. Era un gran amic dels seus amics. En aquest sentit són memorables els debats amb l'Abat Cassià Just en els llargs viatges que feien en cotxe i que aprofitaven per conversar.

En Joan sempre havia defensat el seu país. Quan no hi havia democràcia organitzava reunions clandestines en contra del General. Aquestes trobades feien patir la Roser i els donaren més d'un ensurt amb detencions de matinal incloses. Sempre intentava fer pedagogia. Explicava a autòctons i forasters què era Catalunya, les seves virtuts i els seus problemes.

Li agradava molt seguir el Barça. S'il·lusionava amb el seu joc i en vivia les seves victòries. Va aconseguir que la Roser organitzés porres per saber qui endevinava els resultats. La seva passió pels colors blaugranes era tal que en el darrer moment, a l'hospital, quan semblava que descansava, va avisar en Jordi i la Mònica, que el Barça havia marcat el primer gol.

En Joan li costava manifestar

els seus sentiments. Però tenia una gran sensibilitat i una gran tendresa i un molt bon sentit de l'humor.

Estimava la família, amb aquella estimació profunda i sòlida, però sense estridències. Li agradaven les reunions familiars i per poder estar junts organitzava dinars, sopars i viatges. Amb l'ajut i la col·laboració imprescindible de la Roser van ser el pal de paller d'una gran família, en el sentit extens. Una família que sempre s'ha mantingut unida malgrat la mort dels avis i la mort prematura dels germans Lluís i Francesc. Estava molt content quan es podia trobar amb els seus fills i no podia dissimular una brillantor d'orgull als ulls quan parlava dels seus néts l'Oriol, l'Alba, l'Anna o en Quim.

En Joan ha estat una gran persona. Tots, tant la família com els amics, el trobarem molt a faltar.

↑ Joan Masjuan

RAMON SALICRÚ

De nissaga mataronina prou coneguda, íntimament relacionada amb el món de l'empresariat i de les institucions econòmiques locals, en Joan va viure uns moments -com tots- especialment difícils de la història recent del nostre país.

Home de fermes conviccions cristianes, lluità incansablement per anar avançant pels camins marcats pel Concili Vaticà II i participà activament en diversos moviments d'Església, molt especialment aquells que estaven relacionats amb la Pau, la Justícia, la

Solidaritat i els Drets Humans.

Nacionalista insubornable, fou un referent local en els anys de la Dictadura i de la Transició, sempre amb el nord posat en la defensa de la Democràcia i en la consecució d'unes millors fites de llibertat per al nostre país.

Ciudadà compromès, havia participat en múltiples activitats de caràcter social i polític. Com a pare de família, en Joan formà part d'aquella generació de persones que, als anys seixanta, lluitaren també per l'educació i la cultura, portant a terme iniciatives escolars i pedagògiques

innovadores i pensant sempre en la promoció humana i ciutadana de la generació deis seus fills i dels seus néts.

Persona de caràcter obert a totes les iniciatives hagudes i per haver, en Joan ha lluitat també fins al final contra la malaltia i ara contra la mort. Amb fermesa i rectitud.

Descansa en Pau, Joan. Els que aquí estem avui reunits, assumim el ferm propòsit teu, de continuar treballant sense defallir i per a fer avançar el món vers els mateixos objectius que han donat sentit a la teva pròpia i intensa existència.